

Käki

Se on sitte kesäki taas mennyt ihan viuh vaan. Ja niinku sitä odotettiin! Koko talvi meni töissä semmosta matalalentoo, ettei perheen kanssa ollu laatu-aikaa ollenkaan. Alakoululaisia lapsiani tuskin valveilla näin edes, ku tää markkinataloushan vaatii kukkumaan iltakaudet konttorilla.

Loman alkuvuikot lapset vietti kesäsiirtolassa, ku vaimo oli töissä enkä mä itekään voinu siinä vaiheessa kvartaalia irrota. Juhannukselta lennettiin appivanhempien kanssa sille Karitsun risteilylle, jonka ne tarjos. Enhän mä olis millään ehtiny, mutta ku vanhukset lupas kattoo lapsia, että me saatiin rouvan kanssa ees vähä rentoutua, kekeillä laitesukellusta ja ottaa mollukkaa aurinkokannella. Ihan mahtava reissu, vaikka koko ajanhan mua painoi työasiat jonkun verran.

Ja sitte oli se vuokramökkiviikko, ja sekin meni ihan hujatamalla. Tai mähän siis jäin kaupunkiin katteleen vähä työpapereita, ku en mä oikein kestä sitä onkimista. Kävin mä pari kertaa armeijakavereitten kanssa kaljalla. Ku perhe palas, mä olin jotenkin niin kireenä, että katoin parhaaks mennä viikoks takas töihin. Sähkis oli ihan täynnä – 125 meiliä, voitsä kuvitella! Perkasin niitä ja siten me lähettiinkin sinne Köpikseen. Työporukan kanssa siis, sehän oli sellanen palkintoreissu. Mähän en ollu koko tiimissäkään, mutta ku Salminen oli kipeenä, niin mä ujuttauduin sen tilalle konee-

seen. Nähtiin Tivolit ja eläintarhat ja kaikki. Ois siellä ollu seminaariki hotskun auditoriossa, mutta mä olin työvuoden jäljiltä niin tööt, etten lähtenyt saunasta mihkään.

No joo, mut sitte alko vihdoon se mun varsinainen loma, vähäks mä olin sen tarpeessa, ku tää työelämä on mitä on, kyllä sä tiedät! Vaimo ois halunnut että mä maalaan terassin, mutta mä lähetin mukulat bussilla mummun ja paappasen luo ja sanoin että oon ansainnu sentään vähä omaakin aikaa ilman että joku koko ajan kinuaa lahkeessa jättskiä tai jotakin. Saan sellasesta töissä niin tarpeekseni. Pelailin ihan vaan pleikkaa ja sellasta.

Lopuks otin vaimolle ja itelle äkkilennot Lontooseen. Mentiin kattomaan Lady Gagua Wembleylle ja koluttiin samalla vahakabinetit ja luonnonhistorialliset museotki. Pubeissaki oltiin ja mulla kävi sellanen työtaturma, että olin lopulta kännissä ku... no, joo.

Mut siinä se kesä mennä vilahti. Mähän en meinannu tuntee lapsia, ku ne nousi bussista koulun alkamista edeltävänä iltana – Ilmari oli kasvanu viis senttiä ja Leenukalla oli uus hiusmalli ja se väitti oppineensa uimaan!

Joo. Onhan se mukava seurata jälkikasvun kehittymistä ja perhe-elämä on mulle tosi tärkeä – mut jos mä ihan totta puhun, niin toisaalta oli jo kivaki palata duuniin.

Juhani Känkänen